

DOŠLO DNE:

20. 8. 2021

Lh 84 4.9.2021

ROZHODNUTÍ

Krajské státní zastupitelství v Ústí nad Labem rozhodlo ve věci žádosti spolku HABEAS CORPUS, se sídlem Ocelkova 643/20, 198 00 Praha 9, IČO: 70108102, jednajícího Ing. Jiřím Plickou, předsedou spolku, o podání informace podle § 13 odst. 1 zák. č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších změn, doručené Krajskému státnímu zastupitelství v Ústí nad Labem dne 5. 8. 2021,

takto:

Podle § 15 odst. 1, za použití § 2 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších změn, **se žádost** spolku HABEAS CORPUS, se sídlem Ocelkova 643/20, 198 00 Praha 9, IČO: 70108102, jednající Ing. Jiřím Plickou, předsedou spolku, o informace týkající se výkonu trestu odnětí svobody p. Roberta Tempela, v rozsahu bodu 2) – 6), **odmítá.**

Odůvodnění:

1. Podáním doručeným povinnému subjektu dne 5.8. 2021 požádal spolek HABEAS CORPUS, se sídlem Ocelkova 643/20, 198 00 Praha 9, IČO: 70108102, jednající Ing. Jiřím Plickou, předsedou spolku (dále jen žadatel), o poskytnutí následujících informací v režimu zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím (dále jen InfZ):

„ 1) Na základě jakého pravomocného rozhodnutí soudu či jiného orgánu je ve věznicí Bělušice stále ve výkonu trestu odnětí svobody p. Robert Tempel, když jeho odsuzující rozsudky byly dne 29. 7. 2021 z podnětu rozsudků Evropského soudu pro lidská práva (zkr. ESJP) zrušeny Ústavním soudem ČR?

2) Jaká konkrétní opatření hodlá Váš úřad podniknout, aby ve výkonu trestu odnětí svobody nebyl držen člověk – p. Robert Tempel, bez pravomocného odsuzujícího rozsudku k výkonu trestu odnětí svobody?

3) Kdy hodláte p. Roberta Tempela z věznice propustit?

4) Zda je Vám známo, z jakých konkrétních podkladů a skutečností vycházel ministr spravedlnosti JUDr. Jaroslav Bureš ve vládě premiéra Miloše Zemana (ČSSD) jakožto předkladatel novely trestního řádu koncem roku 2000 a při zpracování důvodové zprávy k bodům 7 až 9 (§ 3-6), sněmovní tisk 785/0, která

zužuje oprávnění občanských organizací v trestním řízení, když uvedl, citují: „...Na rozdíl od dosud platné právní úpravy se účast zájmových sdružení navrhuje omezit na nabídku záruky jako náhrady za vazbu na převzetí záruky za nápravu odsouzeného v rámci výkonu rozhodnutí. S přihlédnutím k dosavadním zkušenostem se vypouští oprávnění zájmového sdružení občanů vyslat k hlavnímu líčení před soudem svého zástupce, který pak podle jeho pokynů v řízení vystupuje. Tato praxe nepřispívala k dosažení účelu trestního řízení a vyslání zástupce k hlavnímu líčení je často motivováno zcela jinými důvody, než snahou přispět k řádnému zjištění rozhodných skutečností jako podkladu pro posouzení viny a trestu. Současně se upřesňují pojmy „sdružení zaměstnanců a zaměstnavatelů“ na přesnější „odborové organizace a organizace zaměstnavatelů“ tak, aby odpovídaly zákonu č. 83/1990 Sb., o sdružování občanů ve znění pozdějších předpisů...“ konec citátu.

Důkaz viz: Příloha 1: Část Internetového zobrazení sněmovního tisku č. 785/0 a stanovisko Min. spravedlnosti a JUDr. Jaroslava Bureše

Zákon byl následně vyhlášen 31. 7. 2001 ve sbírce zákonů v části 102 pod číslem 265/2001 Sb.

Sdělte, zda jste podávali k dotyčnému návrhu zákona nějaké stanovisko či připomínky a pokud ano, žádáme o jejich zaslání.

5) Zda hodláte podat návrh či iniciovat podnět na změnu legislativy ve smyslu většího dozoru veřejnosti nad výkonem právnických profesí zejména v trestních řízeních?

6) Zda hodláte iniciovat či navrhnout legislativní změnu, která by zakotvovala do příslušného předpisu (trestního řádu, zákonu o výkonu trestu odnětí svobody či jiného předpisu) ustanovení o povinnosti a kompetenci orgánu, který by byl povinen okamžitě vydat příkaz k propuštění odsouzeného z výkonu trestu odnětí svobody za situace, kdy pozbylo právní moci a platnosti rozhodnutí – odsuzující rozsudek, na jehož podkladu či základě je odsouzený ve výkonu trestu odnětí svobody držen.

Pokud bude odpověď na tuto otázku záporná, sdělte důvod záporné odpovědi.

2. Povinný subjekt posoudil žádost v rozsahu citovaného zákona a dospěl k závěru, že informaci požadovanou pod body 2) - 6) nelze poskytnout, neboť nejsou pro takový postup splněny zákonné podmínky.
3. Žádost pod body 2) – 6) zjevně není a objektivně nemůže být motivována snahou domoci se u povinného subjektu existujících informací ve smyslu účelu sledovaného zákonem č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím. V této části žádosti žadatel požaduje sdělení názoru, postoje, hodnocení, sdělení, jak bude povinný subjekt postupovat v budoucnu. InfZ v § 2 odst. 4 stanoví, že povinnost poskytovat informace se netýká dotazů na názory, budoucí rozhodnutí a vytváření nových informací. Účelem tohoto ustanovení je bránit povinné subjekty před tím, aby byly povinny zaujímat stanoviska, vysvětlovat výstupy ze své

činnosti, provádět právní výklady, vytvářet nové informace, jimiž nedisponují a nejsou povinny jimi disponovat.

4. Důvodová zpráva k zákonu č. 61/2006 Sb., kterým byla do informačního zákona doplněna výluka z informační povinnosti, v souvislosti s § 2 odst. 4 uvádí: „Povinný subjekt je povinen poskytovat pouze ty informace, které se vztahují k jeho působnosti, a které má nebo by měl mít k dispozici. Naopak režim informačního zákona nestanovuje povinnost nové informace vytvářet či vyjadřovat názory povinného subjektu k určité problematice. Toto ustanovení nemá v žádném případě sloužit k nepřiměřenému zužování práva na informace, má pouze zamezit žádostem o informace mimo sféru zákona – zvláště časté jsou v této souvislosti žádosti o právní analýzy, hodnocení či zpracování smluv a podání – k vypracovávání takových materiálů nemůže být povinný subjekt nucen na základě své informační povinnosti, neboť taková úprava by byla zcela proti původnímu smyslu tohoto institutu.“
5. Ustanovení § 2 odst. 4 InfZ je úzce spjato s definicí informace v § 3 odst. 3 InfZ, tj. že jde o obsah již zaznamenaný na nějakém nosiči, neboli s principem, že povinnost poskytovat informace míří do minulosti, tj. vůči skutečnostem, které již nastaly a trvají (nebo podle názoru žadatele nastat měly či mohly). Z hlediska obsahu podané žádosti je zjevné, že tato směřuje k poskytnutí neexistující informace coby faktického důvodu odmítnutí žádosti ve smyslu § 15 InfZ (srov. JELÍNKOVÁ, J. In JELÍNKOVÁ, J., TUHÁČEK, M. Zákon o svobodném přístupu k informacím. Praktický komentář. Praha: Wolters Kluwer (ČR), 2017. [§ 2]).
6. Lze přitom připomenout, že i judikatura Nejvyššího správního soudu setrvale vychází z toho, že široce pojatý svobodný přístup k informacím ve veřejné sféře je jednou z nejefektivnějších cest k transparentci veřejné moci, k její všestranné, účinné a kontinuální veřejné kontrole a jedním z nástrojů snižujících možnosti jejího zneužívání. Povinností povinného subjektu je tedy i přezkoumání obsahu žádosti stran závěru, zda požadované informace z hlediska sledovaného účelu vůbec spadají pod režim zákona o svobodném přístupu k informacím (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 6. 2012, sp. zn. 9 Ans 7/2012); takový závěr nicméně nezabývá povinný subjekt povinností vydat rozhodnutí o odmítnutí žádosti dle § 15 odst. 1 InfZ (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 6. 2009, sp. zn. 2 As 44/2008).
7. V bodě 2. i 3. požaduje žadatel odpověď na otázku, kdy bude jmenovaný z věznice propuštěn, přičemž však presumuje, že se ve věznici nachází bez existence pravomocného rozhodnutí. Taková premisa však byla vyvrácena odpovědí na otázku č. 1 a de facto tedy vylučuje odpověď na otázky č. 2 a 3.
8. Co se týká otázky pod bodem 4): „Zda je Vám známo, z jakých konkrétních podkladů a skutečností vycházel ministr spravedlnosti JUDr. Jaroslav Bureš ve vládě premiéra Miloše Zemana (ČSSD) jakožto předkladatel novely trestního řádu koncem roku 2000 a při zpracování důvodové zprávy k bodům 7 až 9 (§ 3-6), sněmovní tisk 785/0, která zužuje oprávnění občanských organizací v trestním řízení,.... Sdělte, zda jste podávali k dotyčnému návrhu zákona nějaké stanovisko či připomínky a pokud ano, žádáme o jejich zaslání“ - povinný subjekt takovou informací nedisponuje, ani nemá povinnost jí disponovat. Předmětný zákon byl

vyhlášen ve sbírce zákonů v roce 2001, připomínkové řízení muselo předcházet vyhlášení zákona ve sbírce zákonů. Podle Skartačního řádu státního zastupitelství se skartační lhůta stanoví doba, po kterou dokument zůstává uložen na státním zastupitelství. Skartační lhůta se označuje číslicí za skartačním znakem. Určuje se počtem let a není-li výslovně stanoveno jinak, začíná běžet od 1. ledna roku následujícího po uzavření příslušného rejstříku nebo evidenční pomůcky, v nichž je dokument evidován. Skartační lhůta představuje 5 nebo 10 let, podle druhu rejstříku. Lze tedy konstatovat, že spisy vedené u povinného subjektu v roce 2001 prošly již řádnou skartací a u povinného subjektu se nevyskytují, povinný subjekt tedy nedisponuje informací o připomínkách k předmětnému návrhu zákona. Povinný subjekt ze stejného důvodu ani nemůže disponovat informací, z jakých konkrétních podkladů vycházel určitý ministr spravedlnosti při zpracování důvodové zprávy k předmětnému zákonu. Touto informací může disponovat pouze Ministerstvo spravedlnosti ČR a pokud by byla zaslána povinnému subjektu v rámci připomínkového řízení na vědomí, prošla by tato informace taktéž skartačním řízením. V tomto rozsahu se tak žádost žadatele vztahuje k neexistující informaci, a proto v této části povinný subjekt rozhodl podle § 15 odst. 1 InfZ za použití § 2 odst. 4 InfZ o odmítnutí žádosti.

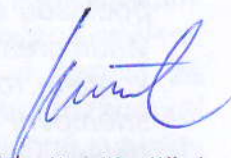
9. Dotazy pod bodem 5. a 6. pak směřují k tomu, zda povinný subjekt hodlá iniciovat zákonné změny v naznačeném směru. Opět se nejedná o dotazy k jakékoliv existující informaci. Povinný subjekt tedy stěží může takovou „informaci“ poskytnout. Lze snad jen doplnit, že povinný subjekt není nadán zákonodárnou pravomocí a bude se i nadále věnovat vlastní, zákonem definované, působnosti.
10. Lze tedy uzavřít, že žádost žadatele pod body 2) – 6) zjevně nesměřuje k legitimnímu účelu v podobě získání relevantních informací podléhajících režimu zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím od povinného subjektu, ale směřuje pouze k získání názoru povinného subjektu ohledně dalšího postupu v otázce výkonu trestu odnětí svobody konkrétní osoby.
11. Proto povinný subjekt rozhodl podle § 15 odst. 1 InfZ za použití § 2 odst. 4 InfZ o částečném odmítnutí žádosti, a to v rozsahu bodů 2) – 6), jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí je přípustné odvolání do 15 dnů od jeho oznámení prostřednictvím Krajského státního zastupitelství v Ústí nad Labem. Příslušným k rozhodnutí o podaném odvolání je Vrchní státní zastupitelství v Praze.

Ústí nad Labem 17.8.2021

Mgr. Radim Kadlček
krajský státní zástupce